

Anul XVI, Nr. 413

8 octombrie 2023

Duminica a XX-a după Cincizecime

- Învierea fiului văduvei din Nain-

Parohia Vovidenia Galați

- buletin duhovnicesc bilunar -

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 – 892X

**2023 - „Anul omagial al
pastorației persoanelor
vârstnice“
și „Anul comemorativ al
innografilor și cântăreților
bisericești (psalți)“**

APOSTOLUL ȘI EVANGHELIA DUMINICII A XX-A DUPĂ RUSALII

„Fraților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine nu este după om; pentru că nici eu n-am primit-o de la om, nici n-am învățat-o, ci prin descoperirea lui Iisus Hristos. Căci ați auzit despre purtarea mea de altădată în iudaism, că prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și o pustiam și spoream în iudaism mai mult decât mulți dintre cei care erau de vârsta mea în neamul meu, fiind mult râvnitor al datinilor mele părintești. Dar, când a binevoit Dumnezeu, Care m-a ales din pântecel mamei mele și m-a chemat prin harul Său, să descopere pe Fiul Său întru mine, pentru ca să-L binevestesc la neamuri, îndată nu am primit sfat de la trup și de la sânge, nici nu m-am suit la Ierusalim, la apostolii cei dinaintea de mine, ci m-am dus în Arabia și m-am întors iarăși la Damasc. Apoi, după trei ani, m-am suit la Ierusalim, ca să-l cunosc pe Chefa și am rămas la el cincisprezece zile. Iar pe altul dintre apostoli n-am văzut, decât numai pe Iacov, fratele Domnului“.

(Galateni I, 11-19)

„În vremea aceea S-a dus Iisus într-o cetate numită Nain și împreună cu El mergeau ucenicii Lui și mulțime mare. Iar când S-a apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, și ea era văduvă, iar mulțime mare din cetate era cu ea. Și, văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: Nu plânge! Atunci, apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: Tinere, ție îți zic, scoală-te! Iar cel ce fusese mort s-a ridicat și a început să vorbească, iar Iisus l-a dat mamei sale. Și frică i-a cuprins pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Proroc mare S-a ridicat între noi și Dumnezeu a cercetat pe poporul Său“.

(Luca VII, 11-16)

PRIETENIA REALĂ A SFINŢILOR

„Sfinții, personaje reale care trăiesc - în inimile noastre - într-un halou de sfială, de îndemnuri, de tăceri, de timide îndrăzniri. De câte ori ne apropiem de ei, parcă ne rușinăm de viața noastră duhovnicească, de cea morală, de cea familială... Ei și viețile lor sunt turnesolul propriilor noastre vieți, dar și busola viitorului apropiat. La întrebarea „Cum trebuie procedat într-o situație sau alta?“ punem mâna repejor pe „manualul vieții autentice“, adică pe hagiografii, și citim ce trebuie făcut. Sau, mai bine zis, ce au făcut alții pentru noi, în locul nostru, nenăscuți fiind...

Sfinții Părinți ai Bisericii sunt din ce în ce mai des invocați ca argument în disputele noastre uzuale. Când vrem să întărim o idee, eliberăm pe dată un pasaj, un citat, o situație hagiografică pentru a ne sprijini argumentul cât mai vârtos. Aducându-i de mână lângă tine pe Sfântul Nicolae, pe Sfântul Ioan Gură de Aur, pe Sfântul Isaac Sirul sau pe Sfântul Antonie cel Mare deja parcă vântul îți suflă în pânze, ieșind din bancurile de nisip ale contradicțiilor sterile. Începi să te îndreptățești, să prinzi curaj, să răstorni situația de moment. Ajutorul e evident! Și asta pentru că deprinderile noastre duhovnicești nu prea admit contradicția sfinților. Dar cum rămâne cu contrafacerea deliberată sau răstălmăcirea citatelor lor?

S-a umplut Rețeaua cu teologi de ocazie, oameni cu un oarecare ritual religios, dar cu râvnă solidă de a-i convinge pe ceilalți de adevărurile lor și, mai mult, de a avea dreptate în orice situație, cu orice preț. În plus, acești avocați din oficiu ai „cauzei“ devin iritați, chiar nervoși la au-zul unor contraargumente de bun simț. Însă și mai mult: sunt adevărate aide memoire-uri ale unor (presupuse) gafe, afirmații mai abrupte sau chiar eșecuri ideatice ale altora. Țin evidența, cu alte cuvinte, greșiților lor și ai altora, stau cu condicuța în mână la vânatoare de păcate și căderi ca securistul scării de bloc de pe vremuri. Că există o poliție religioasă pe rețelele de socializare, constituită ad-hoc, asta nu mai e o noutate pentru nimeni. Există „ucenici“ hiperactivi ai unor duhovnici („mari“ ori „mici“), ai unor guru de inspirație mesianică, ai unor promotori ai Apocalipsei iminente care fac un strașnic târăboi cotidian, dezlănțuiți verbal împotriva păcatului și a păcătoșilor. Mici Savonarola de provincie, însă mari conștiințe (neînțelese încă) ale epocii lor, această zutină de vociferanți ai „duhului“ încurcă apele în loc să le limpezească. Dar, surpriză, când le verifici profilul pe Facebook, să zicem, constăți că nu există nici un fel de informații despre ei, despre studii, familie, locul de baștină etc. Mai mult, vezi că au doar câțiva urmăritori și o mână de prieteni virtuali - tot fără profil, la rându-le. Zgomotul (și tupeul) însă este ca al unor adevărați influenceri, cu zeci și sute de mii de urmăritori!

De unde dezordinea asta sufletească teribilă, de unde lipsa de măsură, de educație? Din orgoliu nemângâiat, din frustrare, din teribilism duhovnicesc? Sau din pură zăpăceală axiologică, din ratarea vocației adevărate sau din dispreț „creștinesc“ pentru cei care gândesc altfel? Greu de spus, însă rețelele sociale scot la iveală o adevărată magmă de neîmpliniri personale, de frustrări neostoite, de dorință de a ieși în față. Adică exact ceea ce Sfinții Părinți au evitat, cu disperare! Sporovăiala, bârfa, acuzele și ura exprimată public au fost puse la index de locatarii Cerului, chiar cu prețul vieții lor pământești. Așadar, exemplele de bune practici duhovnicești abundă. Numai că ele sunt întoarse pe dos, din tastatură, de dragul „dreptății personale“...

Sfinții Ortodoxiei au excelat prin asumarea propriilor lor păcate, prin delicatețe (exceptând „certările“ publice aplicate unor heghemoni monstruoși), prin empatie, prin încrederea nedezipită de Mântuitorul și prin convingerea fermă că Pronia este cea care lucrează în lume. Fără a fi fataliști, munceau în bezna sinelui propriu până la epuizare, așteptând raza de lumină. Sperau, iubeau, credeau! Câți dintre noi avem la purtător, în mod real, acest buchet de virtuți? Sau măcar două din ele? Sau poate doar una...?“

(Răzvan Bucuroiu , Ziarul Lumina, 25 Septembrie 2023)

AGHIASMA MICĂ SAU SFINȚIREA APEI

„Cuvântul grecesc „aghiasmă“ înseamnă sfințire. La noi, prin acest termen se înțeleg atât apa sfințită, cât și slujba sfințirii. Aghiasma mică se mai numește și „sfeștanie“ (cuvânt slavon), care înseamnă luminare sau slujba luminării, pentru că la început se înțelegea prin el numai Aghiasma cea Mare, care se săvârșește la Bobotează, sărbătoare care se mai numește și „Ziua luminilor“ sau „a luminării“, deoarece în această zi se botezau odinioară catehumenii.

Cea mai de seamă dintre ierurgiile privitoare la lucruri și, totodată, cea mai frecventă în activitatea liturgică a preotului, este aghiasma sau sfințirea apei. Ea se săvârșește cel mai des, deoarece apa a fost considerată totdeauna ca una dintre cele patru stihii sau elemente constitutive primordiale ale cosmosului (apa, pământul, aerul și focul) și este, totodată, elementul natural cel mai util și cel mai folosit în viața casnică și gospodărească a omului.

Cuvântul grecesc aghiasmă înseamnă sfințire. La noi, prin acest termen se înțeleg atât apa sfințită, cât și slujba sfințirii. Aghiasma mică se mai numește și sfeștanie (cuvânt slavon), care înseamnă luminare sau slujba luminării, pentru că la început se înțelegea prin el numai Aghiasma cea Mare, care se săvârșește la Bobotează, sărbătoare care se mai numește și ziua luminilor sau a luminării, deoarece în această zi se botezau odinioară catehumenii.

Aghiasma mică se săvârșește în Biserică și prin case, iar uneori chiar la râuri și fântâni (izvoare), în grădini, țarine sau în orice loc curat și cuviincios, la cererea și trebuința credincioșilor.

În Biserică, Aghiasma mică se săvârșește de regulă la fiecare zi întâi a lunii, mai ales la 1 august (începutul postului Adormirii Maicii Domnului), 1 septembrie (începutul anului bisericesc), precum și în Vinerea din Săptămâna Luminată (Izvorul Tămăduirii).

Originea obiceiului de a face sfințirea apei la fiecare început de lună nouă trebuie căutată în dorința Bisericii de a înlocui, printr-un serviciu religios creștin, obiceiurile păgânești de la serbările lunilor noi, pe care le-au preluat și creștinii și împotriva cărora au luptat unii dintre Sfinții Părinți și unele din sinoade.

În unele părți (ca de exemplu, în Bucovina), sfințirea mică a apei se face și în ziua înjumătățirii Praznicului Cincizecimii (adică miercuri în săptămâna a patra după Paști), pentru că atunci ar fi vorbit Domnul cu samarineanca despre apa cea vie, la puțul lui Iacov (Ioan 4, 5-38), precum și la unele sărbători mari, la hramul bisericilor și în Lunea Paștilor. În biserici, aghiasma se face de obicei după Sfânta Liturghie, fie la sfârșitul Utreniei, fie chiar după Cântarea a 6-a a Canonului Utreniei, ca în Săptămâna Luminată (în Lunea Paștilor sau în Vinerea Izvorului Tămăduirii).

În case (sau la râuri și izvoare), sfințirea apei se săvârșește ori de câte ori cer credincioșii. Se obișnuiește mai ales în zilele de post: miercuri și vineri dimineața (uneori, și luni), pe nemâncate, și de preferință în cursul posturilor de durată (de exemplu, în prima și în ultima săptămână din Postul Mare), apoi la datele din cursul anului indicate mai sus (1 august, Vinerea Izvorului Tămăduirii), precum și în anumite momente și ocazii din viața casnică a omului (ca de exemplu, la mutarea în casă nouă sau la inaugurarea ei, la sfințirea fântâniei și a izvoarelor, a icoanelor, a cimitirului etc.)“.

(Preot Prof. Dr. Ene Braniște, Liturgica specială, Editura Lumea Crediței, București, 2008, pp. 367-368).

Parohia Vovidenia

IBAN: RO88RNCB0144166173810001 Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal: 800009;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24;

Cantina parohială: str. Alex. Ioan Cuza, nr. 31, cod poștal: 800010;

Pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

e-mail : vovidenia@gmail.com; pelin_gabriel@yahoo.com

www.bisericavovidenia.ro